

Najvažnija je posljedica primjene rasnih teorija ideja o društvenoj nejednakosti i borba protiv svih demokratskih shvaćanja i pokreta. Ta je ideja potrebna povlašćenim slojevima, koji se na taj način mogu održati na vlasti i boriti protiv pritiska širokih narodnih slojeva, jer ovima demokracija daje mogućnost i sredstva, da preuzmu vlast. Tu ideju društvene nejednakosti i misao o potrebi društvene nejednakosti u interesu razvitka civilizacije, nalazimo kod svih rasnih teoretičara, a naročito ju je obradio Ammon pri kraju 19. vijeka.⁴⁾

Predstavnici rasnih teorija u neprilici su pred činjenicom, da je danas nemoguće naći bilo koji narod, koji bi bio sastavljen samo od jednoga fizičkog tipa ljudi, nego su naprotiv svi narodi i zapadno-evropske civilizacije i drugih civilizacija sastavljeni od različitih fizičkih skupina. Rasni teoretičari kažu na to, da svako društvo i svaki narod napreduje samo toliko, koliko prevladavaju u njemu predstavnici neke superiorne rase. Tu je ideju iznio već Lapouge na kraju 19. vijeka, kad je utvrdio, da društvo napreduje samo toliko, koliko prevladavaju u njemu nordijski elementi.⁵⁾ Njegovu su ideju primijenili i oni rasni teoretičari, koji smatraju neke druge fizičke skupine ljudi za superiorne. Tako je na pr. Jovan Cvijić smatrao, da su južnoslavenski narodi toliko napredovali, koliko je više bilo među njima t. zv. Dinaraca.

⁴⁾ Otto Ammon, *Die Gesellschaftsordnung und ihre natürlichen Grundlagen*, Jena, 1900. Sorokin, op. cit.

⁵⁾ G. V. de Lapouge, *Les sélections sociales*, Paris, 1896. Sorokin, op. cit.